

И съ цѣлувки да покрываемъ,
тѣль, что ще м' удри рѣж.
Изгнанъ ми вѣль грѣди-ты,
всичк' умрѣзижъ ми въ свѣта,
Конецъ щѣ дамъ на живота,
ище го немилость-та.

— — — — —
o dove ne andare no (Am)

Любичакъ богъ съсъ гнѣвъ трѣгнѣ
отъ небеса и тукъ стигнѣ,,
Да отмѣсти на Тинкѣ
не за малкѣ причинкѣ.
Понеже силѣ-тѣ она
на лжѣ му не припозна,
Огъ всичкы с' обожава,
пакъ честь му не отдава.
Всичко му тѣло потъ така
избываше като рѣка,
Отъ гляда му лѣтяше
огнь като хвръчаше :
— Смртна-та тызе, что дрѣзижъ !
закона ми та прѣпозижъ,
(Выка та ся занася)
” это тя на ! хванж ся,
“ Постави ты высокъ прѣстолъ
въ срѣдца-та на мжакій полъ,
” Не вид' отъ жртвы пары
въ славны-ты ми олтары.